

Sesijas dokuments

B8-0623/2016

19.5.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par transatlantiskajām datu plūsmām
(2016/2727(RSP))

Axel Voss, Monika Hohlmeier, Michał Boni, Roberta Metsola, Esteban González Pons, Anna Maria Corazza Bildt
PPE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par transatlantiskajām datu plūsmām
(2016/2727(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 7., 8., 11., 16., 47. un 52. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (“Datu aizsardzības direktīva”)¹,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīvu (ES) 2016/680 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI³,
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 26. jūlija Lēmumu 2000/520/EK (Drošības zonas lēmums),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par uzticēšanās atjaunošanu datu plūsmām starp ES un ASV (COM(2013)0846),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par “drošības zonas” darbību no ES pilsoņu un uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību ES, viedokļa (Drošības zonas paziņojums) (COM(2013)0847),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2015. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-362/14 *Maximillian Schrems* pret *Data Protection Commissioner* (ES:C:2015:650),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 6. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par personas datu pārsūtīšanu no ES uz Amerikas Savienotajām Valstīm saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, izpildot Tiesas spriedumu lietā C-362/14 (*Schrems*) (COM(2015)0566),

¹ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

² OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

³ OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.

- ņemot vērā 29. panta darba grupas 2016. gada 3. februāra paziņojumu par sprieduma *Schrems* lietā radītajām sekām,
 - ņemot vērā 2015. gada Tiesiskās aizsardzības aktu, ko 2016. gada 24. februārī ar ASV prezidenta B. Obamas parakstu izsludināja par likumu (H.R.1428),
 - ņemot vērā 2015. gada ASV Brīvības aktu¹,
 - ņemot vērā Prezidenta politikas direktīvā Nr. 28 (PPD-28) noteiktās ASV signālu pārtveršanas darbību reformas²,
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 29. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Transatlantiskās datu plūsmas — uzticēšanās atjaunošana, paredzot spēcīgākas drošības garantijas” (COM(2016)0117),
 - ņemot vērā 29. panta darba grupas 2016. gada 13. aprīļa Atzinumu 01/2016 par ES un ASV privātuma aizsarga pietiekamības lēmuma projektu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā personas datu aizsardzība, privātās dzīves un saziņas respektēšana, tiesības uz drošību, tiesības saņemt un sniegt informāciju un tiesības veikt uzņēmējdarbību ir pamattiesības, kuras saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu Eiropas Savienībai ir jāievēro un starp kurām ir jāpanāk savstarpējs līdzsvars;
 - B. tā kā ierobežot šīs pamattiesības drīkst tikai tad, ja tas ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi ES, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības; tā kā ES pamattiesību aizsardzības satvars un centieni sasniegt vispārējas nozīmes mērķus pastāvīgi tiek pilnveidoti;
 - C. tā kā ASV un ES ekonomika veido vairāk nekā 50 % no globālā IKP, 25 % no globālā eksporta un vairāk nekā 30 % no globālā importa; tā kā ASV un ES ekonomiskajām attiecībām pasaulē ir visaugstākā vērtība, un 2014. gadā transatlantiskās tirdzniecības kopējais apmērs bija USD 1,09 triljoni, savukārt ASV tirdzniecības apmērs ar Kanādu un Ķīnu attiecīgi bija USD 741 un USD 646 miljardi;
 - D. tā kā arī transatlantiskās ieguldījumu attiecības ir pasaulē vērienīgākās, jo kopējais ieguldījumu apmērs, ko ASV un Eiropas ir savstarpēji ieguldījušas, ir ap USD 4 triljoniem;
 - E. tā kā datu plūsmas starp ASV un ES ir ap 15 terabitiem sekundē, kas ievērojami pārsniedz ikvienu citu datu plūsmu pasaulē, proti, šīs plūsmas ir aptuveni par 55 % lielākas nekā starp ASV un Āziju un par 40 lielākas nekā datu plūsmas starp ASV un Dienvidameriku;
 - F. tā kā spēja piekļūt datiem, tos apkopot un pārsūtīt pāri robežām ir saistīta ar interneta globalizāciju un tā kā transatlantiskās datu plūsmas atspoguļo interneta integrāciju ASV

¹ <https://www.congress.gov/114/plaws/publ23/PLAW-114publ23.pdf>

² <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2014/01/17/presidential-policy-directive-signals-intelligence-activities>

un ES, kas ir ap 85 % ASV un 90 % ES, un dati ir svarīgi, lai uzturētu un veidotu divpusējās ekonomiskās attiecības;

- G. tā kā brīvas pārrobežu datu plūsmas starp ASV un ES ir ļoti svarīgas ASV un ES tirdzniecībai un ieguldījumiem, jo patērētāji abās Atlantijas okeāna pusēs aizvien biežāk izmanto internetu preču un pakalpojumu iegādei no abu pušu tirdzniecības vietnēm, par realitāti ir kļuvuši transatlantiskie darījumi starp uzņēmumiem, ik dienu notiek brīva datu plūsma uzņēmumu iekšējiem mērķiem un ieguldījumi datu centros, kas nodrošina piekļuvi mākonim ASV un ES, ir atkarīgi no pārrobežu datu plūsmām;
- H. tā kā transatlantiskās datu plūsmas sniedz arī iespējas ASV un ES paplašināt tirdzniecību un ieguldījumus jaunattīstības valstīs, jo pasaulē palielinās piekļuve internetam, kas norāda uz tiešsaistes starptautiskās tirdzniecības izaugsmes potenciālu un vajadzību pēc brīvām datu plūsmām;
- I. tā kā mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir galvenie ekonomikas veicinātāji gan ES, gan ASV un lielākie darbvietu radītāji un tā kā brīva datu plūsma ir devusi jaunas iespējas MVU iesaistīties starptautiskajā tirdzniecībā un vieglāk piekļūt jauniem tirgiem citos kontinentos;
- J. tā kā ASV un ES ekonomikas digitalizācija pārrobežu datu plūsmu padara par vienu no būtiskākajiem uzņēmumu konkurētspējas elementiem gan iekšzemē, gan globāli, jo īpaši uzņēmumiem, kas iesaistījušies e-komercijā, un tā kā ASV un ES ir pasaulē divas lielākās digitāli sniedzamo pakalpojumu neto eksportētājas;
- K. tā kā 2012. gadā ES digitāli sniedzamos pakalpojumus eksportēja USD 465 miljardu apmērā un šos pakalpojumus importēja tikai USD 297 miljardu apmērā, kā rezultātā tirdzniecības pārpalikums bija USD 168 miljardi; tā kā 2014. gadā ASV digitāli sniedzamo pakalpojumu imports no ES bija 54 % no kopējā divpusējo pakalpojumu importa;
- L. tā kā digitāli sniedzamie pakalpojumi ir bijuši Eiropas interneta ekonomikas izaugsmes veicinātāji, Eiropā izstrādāts vairāk nekā 400 000 mobilo lietotņu, un plašākā mērogā lietotņu ekonomika Eiropā 2013. gadā nodrošināja 1,8 miljonus darbvietu, kas ES ekonomikai sniedz EUR 17,5 miljardus; tā kā lietotņu tirgus ir globāls digitāls tirgus;
- M. tā kā 1995. gadā pieņemtā ES Datu aizsardzības direktīva, ar ko pārvalda personas datu aizsardzību ES, drīzumā tiks aizstāta ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu (*GDPR*); tā kā *GDPR* paredz, ka personas datus no ES uz trešo valsti drīkst nosūtīt tikai saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, tādiem kā pietiekamības pamatojums, kas ir nozīmīgs mehānisms, ar ko personas datus atļauj nosūtīt uz trešo valsti, ja Komisija konstatē, ka trešā valsts nodrošina adekvātu privātuma aizsardzības līmeni;
- N. tā kā līdz šim par valstīm, kas nodrošina adekvātu datu aizsardzības līmeni, ir atzītas Argentīna, Kanāda, Fēru salas, Gērnsija, Menas sala, Džērsija, Urugvaja, Izraēla, Šveice un Jaunzēlande un ASV, Kanāda un Austrālija ir atzītas par valstīm, kas nodrošina adekvātu aizsardzības līmeni pasažieru datu reģistrā iekļauto datu nosūtīšanas mērķiem;
- O. tā kā 2000. gada 26. jūlijā Komisija atzina, ka Tirdzniecības departamenta izdotie privātuma “drošības zonas” principi un bieži uzdotie jautājumi nodrošina adekvātu

aizsardzību, lai personu datus varētu pārsūtīt no ES, un tā kā šis Drošības zonas lēmums atļāva privātu informāciju nosūtīt no ES uz ASV uzņēmumiem, kuri ir parakstījuši “drošības zonas” principus;

- P. tā kā pēc tam, kad *Edward Snowden* publiskoja nopludināto informāciju un atklājumus, kā arī konstatējumus, ka, iespējams, notikusi ES pilsoņu masveida elektroniskā uzraudzība, izmantojot Nacionālās Drošības aģentūras (*NSA*) uzraudzības programmu un privātu ES uzņēmumu savāktos datus, ASV un ES kopš 2014. gada atkārtoti ir vedušas sarunas par Drošības zonas satvaru, lai Eiropas Savienībā atjaunotu uzticēšanos, ka tiek aizsargāts uz ASV nosūtīto personas datu privātums;
- Q. tā kā lietā *C-362/14 Maximillian Schrems* pret *Data Protection Commissioner* Eiropas Savienības Tiesa secināja, ka nepareizs ir Komisijas konstatējums par to, ka ASV saskaņā ar Drošības zonas satvaru nodrošina adekvātu ES personas datu aizsardzības līmeni, kā rezultātā steidzami bija jāpabeidz sarunas par ES un ASV privātuma aizsargu, lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz to, kā no ES un ASV būtu pārsūtāmi personas dati;
- R. tā kā pēc lēmuma *Schrems* lietā Komisija atsāka sarunas ar ASV par atjaunotu regulējumu, lai novērstu Eiropas Savienības Tiesas paustās bažas, un tā kā 2016. gada 2. februārī Komisija un ASV vienojās par atjaunotu regulējumu transatlantiskajām datu plūsmām — ES un ASV privātuma aizsargu;
- S. tā kā 29. panta darba grupa Atzinumā 01/2016 atzinīgi vērtēja nozīmīgos uzlabojumus, ko privātuma aizsargs sniedz salīdzinājumā ar Drošības zonas lēmumu, un tā kā darba grupa jo īpaši norādīja, ka konstruktīvs solis uz priekšu ir pamata definīciju ietveršana, mehānismi, kas izveidoti, lai nodrošinātu pārskatu pār privātuma aizsarga sarakstu, un tagad par obligātiem padarītie ārējās un iekšējās atbilstības pārskati; tā kā darba grupa arī puda lielas bažas par komerciālajiem aspektiem un valsts iestāžu piekļuvi datiem, kas nosūtāmi saskaņā ar privātuma aizsargu;
- T. tā kā procedūra, ar ko pieņem pietiekamības lēmumu, neparedz oficiālu un pienācīgu apspriešanās procesu ar ieinteresētajām personām, uz kurām lēmums attiecas, un jo īpaši ar uzņēmumiem un MVU, uz kuriem ietekme būs ievērojama;
- U. tā kā ASV Tiesiskās aizsardzības akts, ar ko Eiropas pilsoņiem un citu ASV sabiedroto valstu pilsoņiem paredz tiesības pārskatīt un labot tādu nepareizu informāciju, kas par viņiem ir ASF federālo aģentūru rīcībā saskaņā ar ASV Privātuma aktu, ko 2015. gada 20. oktobrī pieņēma Pārštāvju palāta, 2016. gada 28. janvārī apstiprināja Senāta Juridiskā komiteja un 2016. gada 24. februārī parakstīja ASV prezidents Baraks Obama;
- V. tā kā Tiesiskās aizsardzības akta pieņemšana bija Eiropas Parlamenta lielākais priekšnoteikums, lai sniegtu piekrišanu ES un ASV “Jumta” nolīgumam, un būtisks aspekts sarunās par ES un ASV privātuma aizsargu;
- W. tā kā MVU ir 60 % no uzņēmumiem, kas ir atkarīgi no Drošības zonas lēmuma, ar ko šiem uzņēmumiem ļāva izmantot saskaņotas un rentablas atbilstības procedūras, nevis lika ievērot saistošus korporatīvos noteikumus vai standarta līgumslēgšanas klauzulas, kuras nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības līmeni, taču prasa daudz lielākus administratīvo resursu ieguldījumus; tā kā MVU no privātuma aizsarga varētu gūt

lielāko labumu;

- X. tā kā privātums un datu aizsardzība ASV ir iekļauti visaptverošā sistēmā, ar ko regulē un aizsargā datu privātumu, jo īpaši attiecībā uz konfidencialākajām personas datu kategorijām, tādām kā dati par veselību, finansēm, elektronisko komunikāciju un nepilngadīgajiem;
- Y. tā kā ES dalībvalstu nacionālajiem uzraudzības likumiem ir raksturīga daudzveidība un liela rīcības brīvība attiecībā uz uzraudzību un drošības pasākumiem, kas ieviesti nolūkā novērst pamattiesību un pamatbrīvību aizskārumu,
1. atzinīgi vērtē pēc vairāk nekā diviem gadiem noslēgtās Komisijas un ASV Tirdzniecības departamenta sarunas starp ES un ASV par privātuma aizsargu;
 2. atzinīgi vērtē Tiesiskās aizsardzības akta pieņemšanu ASV Kongresā un atgādina par savu ilgstošo prasību šādu aktu noslēgt, kas bija priekšnoteikums ES un ASV “Jumta” nolīguma finalizācijai un sarunu pabeigšanai par privātuma aizsargu;
 3. atzīst, ka ES un ASV privātuma aizsargs ievērojami atšķiras no Drošības zonas satvara, paredzot ievērojami detalizētāku dokumentāciju, ar ko nosaka specifiskākus pienākumus uzņēmumiem, kas vēlas satvarā iesaistīties, tostarp nosakot jaunas pārbaudes un līdzsvara mehānismus, lai ES datu subjekti varētu izmantot savas tiesības, ja viņu dati tiek apstrādāti ASV;
 4. atzinīgi vērtē to, ka 29. panta darba grupa ir konstatējusi būtiskus uzlabojumus, kādi privātuma aizsargā panākti salīdzinājumā ar Drošības zonas satvaru;
 5. norāda uz 29. panta darba grupas bažām un tās konstruktīvo pieeju, turklāt uzsver, ka atzinumā minētais datu uzglabāšanas laika ierobežošanas princips vispirms būtu jāprecizē Eiropas Savienībā, jo pēc Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada nolēmuma situācija un standarti joprojām ir neskaidri;
 6. atzīmē 29. panta darba grupas priekšsēdētāja paziņojumu par to, ka darba grupas apzinātajām pamata garantijām vajadzētu būt spēkā arī ES dalībvalstīs;
 7. pauž nožēlu, ka procedūra, ar ko pieņem pietiekamības lēmumu, neparedz oficiālu apspriešanās procesu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tādām kā uzņēmumi un jo īpaši organizācijas, kas pārstāv MVU;
 8. atzīmē — lai gan Drošības zonas satvars neietvēra nekādus īpašus ierobežojumus attiecībā uz ASV valdības piekļuvi uz ASV nosūtītajiem datiem, privātuma aizsarga regulējuma dokumentācijā tagad ir ietverta ASV valdībai saistoša apņemšanās Nacionālās izlūkošanas direktora, ASV sekretāra un ASV Tieslietu departamenta vēstulju veidā;
 9. uzsver — kopš 2013. gada ASV Kongress un administrācija ir veikuši vairākus desmitus uzraudzības likumu un programmu reformu, kas ietver ASV Brīvības aktu, ar ko aizliedz datu masveida vākšanu, Prezidenta politikas direktīvu Nr. 28, ar ko to personu tiesību uz privātumu un pilsonisko brīvību aizsardzību, kas atrodas ārpus ASV, padara par neatņemamu ASV uzraudzības politikas daļu, ASV Ārvalstu izlūkošanas

akta grozījumus un Tiesiskās aizsardzības aktu, ar ko datu aizsardzības pasākumus attiecina uz ES pilsoņiem; uzskata, ka šīs reformas ir būtiskas, lai izvērtētu apmēru, kādā tiek skartas privātuma un datu aizsardzības pamattiesības, kā izklāstīts ES Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā;

10. atzīmē un atzinīgi vērtē ASV administrācijas un ASV Kongresa nesenās iniciatīvas, tādas kā E-pasta privātuma likumprojekts, ko 2016. gada aprīlī vienprātīgi pieņēma Pārstāvju palāta un ar ko groza 1986. gada Elektroniskās komunikācijas privātuma aktu (*ECPA*), un atzinīgi vērtē to, ka Pārstāvju palāta 2016. gada janvārī pieņēma un Senāts 2016. gada martā apstiprināja Informācijas uzlabošanas brīvības aktu (*FOIA*), un stingri atbalsta likumprojekta apstiprināšanu par tiesību aktu, kas uzskatāmi parādītu ASV lielos politiskos centienus uzlabot visu personu privātuma aizsardzību;
11. atzinīgi vērtē ombuda mehānisma izveidi Valsts departamentā, kas būs neatkarīgs no nacionālās drošības dienestiem un palīdzēs nodrošināt individuālu tiesisko aizsardzību, kā arī neatkarīgu pārraudzību;
12. ar gandarījumu atzīmē, ka saskaņā ar privātuma aizsarga regulējumu ES datu subjektiem ASV ir vairākas iespējas, kā izmantot tiesiskās aizstāvības līdzekļus: pirmkārt, sūdzības var iesniegt vai nu tieši uzņēmumam, vai ar Tirdzniecības departamenta starpniecību, pēc tam vērsties pie Datu aizsardzības iestādes (*DPA*) vai arī pie kādas neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras; otrkārt, ja saistībā ar nacionālās drošības mērķiem ir skartas pamattiesības, ASV tiesā var iesniegt civilprasību; līdzīgas sūdzības var arī risināt jaunizveidotā neatkarīgā ombuda struktūra; visbeidzot, sūdzības par pamattiesību aizskārumu tiesībaizsardzības un sabiedrības interešu vārdā var risināt, apstrīdot tiesas pavēstes; mudina Komisiju un datu aizsardzības iestādes sniegt turpmākus norādījumus, lai visi šie tiesiskās aizstāvības līdzekļi būtu vieglāk pieejami un izmantojami;
13. atzinīgi vērtē to, ka privātuma aizsarga regulējums nozīmīgu lomu piešķir dalībvalstu datu aizsardzības iestādēm, kuras var pārbaudīt un izmeklēt sūdzības saistībā ar ES Pamattiesību hartā minēto tiesību uz privātumu un ģimenes dzīvi aizsardzību un apturēt datu pārsūtīšanu, kā arī atzinīgi vērtē to, ka ASV Tirdzniecības departamentam ir uzlikts pienākums šādas sūdzības izskatīt;
14. atgādina, ka šajā ziņā vienam no ES pamatmērķiem vajadzētu būt personas datu aizsardzībai, jo šie dati nonāk pie ES būtiskākā tirdzniecības partnera, un ka privātuma aizsargs palīdzēs nodrošināt, ka datu nosūtīšanas laikā tiek aizsargātas ES datu subjektu pamattiesības;
15. turklāt atgādina, ka juridiskā noteiktība un jo īpaši skaidri un vienoti noteikumi ir viens no uzņēmējdarbības attīstības un izaugsmes pamata elementiem, jo īpaši attiecībā uz MVU, un tāpēc brīdina, lai nenotiktu nekādi mēģinājumi apdraudēt privātuma aizsarga finalizāciju, kas novestu pie tā, ka tūkstošiem visu veidu un lielumu uzņēmumu — gan Eiropas Savienībā, gan ASV — saskartos ar lielu nenoteiktību, jo atrastos tiesiskā vakuumā un piedzīvotu būtiskus traucējumus savā darbībā un spējā veikt transatlantisku uzņēmējdarbību;
16. uzsver, ka MVU ir 60 % no uzņēmumiem, kas ir atkarīgi no Drošības zonas vienošanās, un ka MVU būs lielākie jaunā privātuma aizsarga ieguvēji; aicina Komisiju ciešā

sadarbībā ar datu aizsardzības iestādēm privātuma aizsarga īstenošanas un darbības laikā sniegt šiem uzņēmumiem lielāku skaidrību, precīzāku informāciju un piekļuvi;

17. uzskata, ka privātuma aizsargam ir liela nozīme, lai tuvinātu Eiropas un Amerikas pieejas privātumam, un ka līdz ar to tam ir būtiska loma transatlantiskās uzticēšanās atjaunošanā; pauž pārlicību, ka privātuma aizsargs, kas kļūst par ieviestā atbilstīguma regulējumu, tiks stingri kontrolēts regulatoros un Komisijā, izmantojot kopīgo gada pārskata mehānismu, kas līdz ar to nodrošinās šā regulējuma stingrību un juridisko derīgumu;
18. aicina Komisiju pilnībā izmantot pilnvaras, ko tai sniedz privātuma aizsarga regulējums, un periodiski pārskatīt regulējuma pietiekamības pamatojumu un juridisko attaisnojumu, lai personas dati būtu adekvāti aizsargāti un regulējums efektīvi darbotos, nevajadzīgi neierobežojot pamattiesības, tādas kā tiesības uz privātumu un drošību, tiesības saņemt un sniegt informāciju un tiesības veikt uzņēmējdarbību, un aicina ik gadu ziņot Parlamentam par konkrētajiem konstatējumiem un korekcijām;
19. atzīst, ka privātuma aizsargs ir daļa no plašāka dialoga starp ES un trešām valstīm, tostarp ASV, saistībā ar datu privātumu, tirdzniecību, drošību un saistītajām tiesībām un kopīgajiem mērķiem; tāpēc aicina visas puses sadarboties, lai radītu darboties spējīgus, saskaņotus starptautiskos regulējumus un nacionālos tiesību aktus un lai tajos panāktu ilgtspējīgus uzlabojumus;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ASV Kongresam un ASV administrācijai.